

خبر

ارتش هکرها در خدمت پروژه هسته‌ای کره شمالی

● گزارش‌ها حاکی از آن است که کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، از هکرها برای تأمین بودجه سلاح‌های هسته‌ای و کمک به اقتصاد در حال شکست این کشور استفاده کرده است. طبق گزارشی که از طرف آژانس امنیت سایبری و امنیت زیرساخت ایالات متحده منتشر شده است، دولت کره شمالی در تعدادی از «فعالیت‌های سایبری مخرب» مشارکت داشته است. به نوشته روزنامه سان، فهرست جرائم سایبری کره شمالی شامل هدف قراردادن بانک‌ها در سراسر جهان، سرقت اسرار دفاعی، اخذی از طریق باج‌افزار، ربودن ارز دیجیتال استخراج‌شده و پول‌شویی ارزهای دیجیتال است. در این گزارش آمده است: «برنامه سایبری کره شمالی یک تهدید جاسوسی، سرقت و حمله است». این گزارش می‌افزاید: کره شمالی از طریق سرقت سایبری، صدها میلیون دلار از مؤسسات مالی و مبادلات ارزهای دیجیتال در سراسر جهان را به سرقت برده است که احتمالاً از آن برای تأمین مالی اولویت‌های حکومت این کشور، یعنی برنامه‌های هسته‌ای و موشکی استفاده شده است. به گفته بازسان ایالات متحده و سازمان ملل، رژیم کیم که به‌تازگی ۱۰ساله شده است، درحال‌حاضر حداقل ۲.۳ میلیارد دلار از طریق فعالیت‌های غیرقانونی سایبری به دست آورده است و احتمالاً منابع مالی بیشتری نیز به‌زودی به دست می‌آورد. حداقل ۳۱۶.۴ میلیون دلار از این رقم مربوط به بدافزاری به نام ایل جنوس (Applejus) است که به‌عنوان یک پلنترم معاملاتسی ارزهای دیجیتال شناخته می‌شود؛ اما درواقع از کاربرانش پول می‌دزدد. به نوشته بلومبرگ، در یک نمونه، ارتش سایبری کره شمالی تلاش کرد تا دومیلیارد دلار از سیستم تراکنش‌های مالی سوئیتف (انجمن جهانی ارتباطات مالی بین‌بانکی در سراسر جهان) را سرقت کند. به گفته شورای امنیت سازمان ملل، این کشور همچنین سعی کرده است از فناوری نظامی، برای منافع مالی استفاده کند.

یوتین خطاب به غرب:

ما کسی را تهدید نمی‌کنیم

● ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، پنجشنبه گذشته از غرب خواست که با تضمین‌های امنیتی درخواستی این کشور بی‌درنگ موافقت کند. روسیه از ناتو تضمین می‌خواهد که اوکراین هیچ‌گاه به این سازمان نخواهد پیوست، به گزارش آسوشیتدپرس، رئیس‌جمهوری روسیه که در نشست رسانه‌ای سالانه خود با خبرنگاران خارجی سخن می‌گفت، از آغاز گفت‌وگوها میان روسیه و آمریکا که قرار است ماه آینده در ژنو برگزار شود، استقبال کرد و آن را حرکتی مثبت خواند؛ اما تأکید کرد که مسکو انتظار دارد گفت‌وگوها به‌سرعت به نتیجه برسد. هفته گذشته، مسکو پیش‌نویس اسنادی امنیتی را ارائه کرد که در آنها از ناتو خواسته شده بود اوکراین و دیگر جمهوری‌های سابق شوروی به عضویت این سازمان درنیایند و تسلیحات نظامی ناتو از شرق و مرکز اروپا برچیده نشوند؛ اما ناتو بر یکی از اصول بنیادین خود که براساس آن اعلام شده درهای این سازمان به روی هر کشور واجد شرایطی باز است، پافشاری می‌کند. ولادیمیر پوتین در این نشست خبری گفت: «آیا ما موشک‌های‌مان را نزدیک مرز ایالات متحده مستقر کردیم؟ نه! این آمریکا است که با موشک‌هایش به خانه ما آمده است. آنها اکنون در آستانه در خانه ما ایستاده‌اند. آیا درخواست زیادی است اگر بخواهیم هیچ سامانه تسلیحاتی هجومی نزدیک خانه ما نصب نشود؟». مسکو زمانی این درخواست را مطرح کرده که غرب به دلیل تجمع سربازان روسی در نزدیک مرزهای اوکراین، این جمله راوقیه روسیه به این کشور نگران است. آمریکا درباره «وقایع شدید» هرگونه حمله نظامی به روسیه هشدار داده و روسیه هم گسترش ناتو و استقرار سلاح‌های این سازمان در اوکراین را «خط قرمز» خود خوانده است.

<div><div> </div>آکهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتي اراضي و ساختمانهای فاقد سند رسمي حوزه ثبتي نوشهر</div>
نظر به دستور مواد ۳ و قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتي اراضي و ساختمانهای فاقد سند رسمي مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰
اسناد متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبت نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح زیر آکهی می گردد
مهری از برای واقع در قریه نارنج بر پلاک ۶ فصلی بخشی ۶ قشلاقی ۹۰۳ فرعی آقا/ زکوروبش را لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وسعیت ثبتي اراضي و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آکهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از تاریخ این روزنامه، محلی / کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاهای علاوه بر انتشار آکهی، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند، باید از تاریخ انتشار اولین آکهی و در روستاهای از تاریخ الحاقی در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند، معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد با معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور اسناد مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت متعین با مراجع ممتضرر به دادگاه نیست، بدیهی است برابر ماده ۱۳ آیین نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلا اظهار نامه ثبتي پذیرفته نشده، واحد ثبتي با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاوی تحدید حدود، مراتب را در اولین آکهی نوبتي و تحدید حدود به صورت همزمان باطلاع عموم می رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود، واحد ثبتي آکهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشر می نماید. م الف ۱۳۴۰۰۷
تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۰/۱۰/۱۴ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۰/۱۰/۱۴
صفر رضوانی رئیس اداره ثبت اسناد و املاک نوشهر

در بحبوحه مذاکرات هسته‌ای با ایران، رقابت تسلیحاتی بازیگران خاورمیانه به چالش جدیدی برای دولت بایدن تبدیل شده است

در زمانی که مرحله سرنوشت‌ساز مذاکرات غرب و دولت ایران بر سر برنامه هسته‌ای تهران در آستانه آغازشدن است، شبکه سی‌ان‌ان گزارشی را منتشر کرد که می‌تواند بر تلاش‌های دولت آمریکا برای رسیدن به توافق هسته‌ای و موشکی با تهران اثر منفی بگذارد. این پایگاه خبری آمریکایی به نقل از آژانس‌های اطلاعاتی و امنیتی آمریکا تصاویری اختصاصی منتشر کرده که از برنامه عربستان سعودی برای تولید موشک بالستیک با کمک چین خبر می‌دهد.

به گفته مقام‌های امنیتی آمریکایی این نخستین بار نیست که عربستان و چین در زمینه موشکی باهم همکاری می‌کنند. پیش از این هم ریاض موشک‌های دوربرد از چین خریده بود اما نتوانست از آنها استفاده کند. عربستان تاکنون به‌عنوان کشوری که خود سازنده این نوع موشک‌ها باشد، شناخته نشده بود اما تصاویر ماهواره‌ای نهادهای اطلاعاتی آمریکا نشان می‌دهند که عربستان دست‌کم در یک پایگاه، در حال تولید موشک‌های بالستیک است و مقام‌های شورای امنیت مللی آمریکا گفته‌اند که در ماه‌های اخیر آنها از اطلاعات طبقه‌بندی‌شده در انتقال فناوری موشک‌های بالستیک در مقیاس بزرگ بین چین و عربستان مطلع شده‌اند. این تصاویر ماهواره‌ای از سوی «پلنت» یک شرکت تصویربرداری تجاری ثبت شده است.

این اقدام می‌تواند تأثیر انکار‌ناپذیری بر رقابت موشکی در سراسر خاورمیانه داشته باشد و تلاش دولت جو بایدن برای رسیدن به توافق با دولت ایران، به‌عنوان مهم‌ترین قیب عربستان در منطقه را پیچیده‌تر کند. درصورتی که عربستان اقدام به تولید موشک بالستیک کند، غرب دیگر نخواهد توانست ایران را از رقابت موشکی سا ریاض منع کند و این امر کار دولت بایدن را پیچیده‌تر خواهد کرد؛ چراکه در سال‌های اخیر مقام‌های بلندپایه عربستان بارها از آمریکا خواسته‌اند برنامه موشکی و پهپادی ایران نیز در مذاکرات احیای برجام کنجنامه و کاملاً محدود شود. تصاویر ماهورای که در اختیار سی‌ان‌ان قرار گرفته و از ۲۶ اکتبر تا ۹ نوامبر امسال را شامل می‌شود، حرکات در پایگاهی واقع در منطقه الودامی عربستان را ثبت کرده است که نشان‌دهنده تلاش ریاض برای تولید موتور موشک با سوخت جامد است. کارشناسان با استناد به این تصاویر از وجود شعله‌های آتش و ریخته‌گری موتورهای موشک دارای سوخت جامد و گودال ایجادشده برای دفع باقی‌مانده سوخت خبر داده‌اند. این منطقه پیش‌ازاین با کمک چین ساخته شده است.

دو مقام امنیتی تأیید کرده‌اند که در ماه‌های

جهان

عربستان سعودی با کمک چین موشک‌های بالستیک تولید می‌کند

پرده‌برداری از روابط پنهانی ریاض با رقیب واشنگتن

در بحبوحه مذاکرات هسته‌ای با ایران، رقابت تسلیحاتی بازیگران خاورمیانه به چالش جدیدی برای دولت بایدن تبدیل شده است

گذشته اطلاعات طبقه‌بندی‌شده‌ای در اختیار برخی از نهادهای اطلاعاتی آمریکا و همچنین شورای امنیت ملی دولت بایدن قرار گرفته بود که براساس

آن، عربستان فناوری موشک‌های بالستیک را از چین دریافت کرده است. همکاری پنهان ریاض و پکن در حالی افشا می‌شود که عربستان غیر از تلاش برای تولید داخلی موشک بالستیک، ماه گذشته نیز قراردادی ۶۴۰ میلیون دلاری برای تجهیز خود به موشک‌های آمریکایی امضا کرد.

«جفری لویس»، کارشناس تسلیحات و استاد مؤسسه مطالعات بین‌الملل میدل‌بری، می‌گوید: «شواهد کلیدی حاکی از این است که در این مرکز درحال کار روی گودال سوختگی برای دفع سوخت جامد باقی‌مانده از تولید موشک‌های بالستیک هستند. خطر انفجار در کمین سوخت باقی‌مانده از تولید موشک‌های بالستیک است و به‌همین دلیل تأسیسات تولید این موشک‌ها اغلب گودال‌های سوختی دارند که در آن می‌توان سوخت باقی‌مانده را از بین برد. درحالی‌که توجه جهانی معطوف به برنامه هسته‌ای ایران است، چندان توجهی به برنامه مشابه عربستان برای توسعه و تولید موشک‌های بالستیک نمی‌شود و این خطرات زیادی برای منطقه در بی خواهد داشت. اگر عربستان ساخت موشک‌های خود را آغاز کرده باشد، بسیار بعید است که تهران با محدودکردن برنامه موشکی خود موافقت کند. اقدام جدی برای تولید داخلی موشک‌های بالستیک از سوی عربستان نشان می‌دهد که هرگونه تلاش دیپلماتیک برای مهار تولید سلاح‌های موشکی و هسته‌ای نیازمند مشارکت سایر بازیگران منطقه‌ای‌مانند

ایران و اسرائیل است.»

به گفته لویس، با توجه به اینکه تمام تأسیسات مورد نظر با کمک چین ساخته شده است و ارزیابی اطلاعاتی جدید نشان می‌دهد عربستان به‌تازگی تکنولوژی موشک‌های بالستیک را از چین خریداری کرده، احتمالاً موشک‌هایی که در آنجا تولید می‌شوند، طراحی چینی دارند. شواهد دیگری نیز وجود دارد که نشان می‌دهد عربستان در سال‌های اخیر برای توسعه برنامه موشک‌های بالستیک خود با کشورهای دیگر هم مذاکره کرده و همین موضوع شناسایی دقیق نوع سیستم تسلیحاتی و موشکی در این مکان را دشوار می‌کند.

ایالات متحده در سال‌های گذشته به عربستان فشار آورده که این قابلیت‌ها را بیگیری نکند اما نخستین نشانه‌ها مبنی بر اینکه عربستان مجهزشدن خود به این سلاح‌ها را به‌طور داخلی پیگیری می‌کند، در دوره دونالد ترامپ، سلف بایدن اتفاق افتاد. در همان زمان، سی‌ان‌ان برای نخستین بار در سال ۲۰۱۹ با استناد به گزارش‌های نهادهای اطلاعاتی آمریکا از آغاز همکاری چین و عربستان برای ایجاد برنامه موشکی عربستان خبر داد اما دولت دونالد ترامپ در آن زمان اعضای مهم و تأثیرگذار کنگره را در جریان این اطلاعات قرار نداد. رهبران وقت دموکرات کنگره آمریکا با انتقاد از دولت ترامپ، او را متهم کردند که در قبال عربستان سعودی رویکردی ملایم اتخاذ کرده است. بااین‌حال ترامپ استدلال می‌کرد که خریدهای تسلیحاتی عربستان سعودی از آمریکا اهمیت زیادی دارد؛ چراکه هزاران خانواده آمریکایی از آن درآمد کسب می‌کنند.

استانبول دیگر شهری نیست که می‌شناختیم

پروژه‌های زیربنایی حکومت خود می‌کند و آنها را نشانه افتخار خود می‌داند اما به نظر می‌رسد که بسیاری از این پروژه‌ها، پادشاه‌های چندین میلیارد دلاری به دوستان او محسوب می‌شود.

حتی ترک‌های وفادار به اردوغان نیز به اثرات مخرب حکومت او بر ترکیه اذعان دارند. آنان با ناراحتی می‌گویند: «استانبول دیگر شهری نیست که قبلا می‌شناختیم». علاوه بر این، انتقاد از اردوغان در میان کسانی که سعی می‌کردند محافظه‌کاری مذهبی اردوغان را در ازای سیاست‌های تجاری او نادیده بگیرند، درحال افزایش است. بسیاری از مردم ترکیه از نگرش‌ها و سیاست‌های محدودکننده و تمایلات اقتدارگرایانه اردوغان احساس ناراضیتی می‌کنند و آن بخش از شهروندان ترکیه که تحصیل‌کرده‌تر و جهان‌دیدتر هستند، از توم‌ه توطنه او خوشگین هستند. در چنین شرایطی دو سؤال اساسی این است که آیا چنین عدم محبوبیتی ممکن است منجر به سقوط و پایان عمر سیاسی او شود و آیا ترکیه می‌تواند به مسیر میانه‌روتر و سکولاری که قبل از سال ۲۰۰۲ در پیش گرفته بود بازگردد؟

احتمال شکست درانتخابات

پاسخ به هر دو سؤال منفی است. تصور اینکه اردوغان رفتاری مسئولانه در قبال شکست احتمالی در انتخابات نشان دهد، غیرواقعی و ناشی از عدم شناخت از شخصیت اوست. در سال ۲۰۱۹ یک نامزد مخالف در انتخابات استانبول پیروز شد. اردوغان با بهانه‌هایی غیرقابل‌انکا دستور تکرار رای‌گیری را صادر کرد اما شکستی دیگر نصیب اردوغان و حزبش شد. با اینکه «اکرم امام اوغلو» شهردار استانبول توانست نامزد مورد حمایت رئیس‌جمهوری فعلی را شکست دهد اما رفتار اردوغان در این انتخابات و سابقه اقدامات او نشان می‌دهد که او با افزایش سرکوب پیش از انتخابات و دست‌کاری در ارقام و آرا از شکست خود جلوگیری می‌کند.

این واقعیت که پس از انتخابات پیشین تعدادی از مردم ترکیه برای اعتراض به خیابان‌ها آمدند اما حزب میانه‌روی کمالیست جمهوری‌خواه خلق عزیزی که اسام اوغلو به آن تعلق دارد- در حمایت از صلاح‌الدین دمیرتاش، رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها و در اعتراض به بازداشت او اعتراض اثرگذاری نکرد، تنها باعث تشویق اردوغان در مسیری شد که در پیش گرفته است.

علاوه‌براین، ترکیه دارای سابقه ترور سیاسی است. اکثر اردوغان با یک رقیب کاریزماتیک روبه‌رو شود، ممکن است رقیب خود را به هر روشی حذف کند و قتل احتمالی را به گردن دیگران بیندازد؛ تاکتیکی که او در رقابت با فتح‌الله گولن، روحانی مذهبی و متحد سابق خود نشان داد. با نزدیک‌شدن به زمان انتخابات، امام اوغلو» می‌تواند به رقیب جدید

اردوغان تبدیل شود. تعدادی از تحلیلگران امور ترکیه استدلال می‌کنند که کهولت سن و وضعیت نامساعد جسمانی اردوغان ممکن است باعث شود او به نفع شخصی مانند «هلوسی اکار» وزیر دفاع ترکیه کنار برود. اگر کرد در انتخابات شکست بخورد اردوغان می‌تواند او را مورد انتقاد قرار دهد اما نمی‌تواند خود را از سراقفندگی این شکست‌ناجات دهد. اما در این سناریو نیز نوعی خیال‌بافی وجود دارد. تصور اینکه اردوغان تا این حد به فردی اعتماد کند که دوران حرفه‌ای نظامی‌اش را در غرب گذرانده و به باور او یک لیبرال است، امری مضحک به نظر می‌رسد. از نگاه اردوغان، اکار در بهترین حالت فردی فرصت‌طلب است که هرگز نمی‌توان به او اعتماد کرد و نمی‌توان انتظار داشت که روی اصول مورد توجه اردوغان بایستد. علاوه بر این بعید است که اردوغان با مشاهده تجربه زندانی‌شدن رهبران بازنشسته به بازنشستگی تن دهد. با نگاهی به تعداد افرادی که در دوران حکومت دو ده‌ای اردوغان بر ترکیه زندانی شده یا مورد آزار و شکنجه قرار گرفته‌اند، می‌توان به این نتیجه رسید که پوپولیستی‌ترین اقدام بر رهبری در آینده ترکیه می‌تواند بازداشت اردوغان و رقم‌زدن سال‌های بازنشستگی او در زندان باشد.

راه‌نجات

امیدی به اصلاحات در ترکیه نیست؛ در این ۱۸سال اردوغان، ارتش را به‌طورکامل تغییر داده تا موتور محرکه‌ای برای تفکرات اسلام‌گرایانه او باشد و به‌این‌ترتیب دیگر نیرویی برای دفاع از لائیسیمه باقی نمانده و نظام آموزشی ترکیه نیز در این سال‌ها به دست اردوغان تغییر کرده است.

بیش از ۳۰ میلیون ترک در دوران حکومت اردوغان تحصیل کرده‌اند. همچنین کنترل او بر رسانه‌ها تشدید شده است. اگر حکومت اردوغان همین فردا هم به پایان برسد، سال‌ها تلاش هماهنگ و یک عملیات گسترده پاکسازی و بازسازی ترکیه نیاز است تا اثرات مخرب او از نظام سیاسی این کشور خارج شود. بسیاری از ترک‌هایی که منتقد اردوغان هستند، اکنون به دوران قبل از سال ۲۰۰۱ به‌عنوان عصر طلایی نگاه می‌کنند. واقعیت این است که اردوغان ترکیه را به کشوری تغییر شکل داده که دیگر مانند گذشته نیست و شریک و متحد قابل‌اعتمادی برای آمریکا محسوب نمی‌شود. یونان، ارمنستان، اعراب، کردها و دیگران چیزی جز اینکه ترکیه کشوری عادی و بی‌طرف صلیح با همسایگان باشد، نمی‌خواهند. با این وجود، دستیابی به این خواسته آرزوی ترک‌های تبعیدی و سفرای سابق این کشور نیز بوده است. حتی اگر سرطان فردا اردوغان را از پای درآورد، ترکیه با عقب‌نشینی طولانی و سخت مواجه خواهد شد و بازگشت این کشور به حالت عادی بسیار دشوار است؛ وضعیتی که نه در چند ماه بلکه در چند دهه پیش‌رو طی خواهد شد.

منبع:نشال اینترست

سال نوزدهم • شماره ۴۱۷۸ • روزنامه **شرق**

روزنه

آمریکا در خاورمیانه می‌ماند

● در چندین دهه گذشته کشورهای غربی پیوسته درصدد گسترش نفوذ و تحمیل راه و روش سیاسی خود بر منطقه‌ای بوده‌اند که در تاریخ سیاسی معاصر از آن به نام «خاورمیانه» یاد می‌شود. در دوره‌های زمانی مختلف، کشورهای متعدد غربی موفق به تحقق این هدف شدند، اما دیري نگذشت که آنها با واکنش‌های تند و اغلب خشونت‌آمیز مردمی مواجه شدند. به‌دنبال فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، ایالات متحده حداقل برای مدتی به تنها قدرت خارجی مسلط بر منطقه تبدیل شد. سپس قدرت‌های جهانی دیگر به رهبری چین و روسیه با ظهور در صحنه رقابت‌های سیاسی و عقب‌راندن نفوذ آمریکا در خاورمیانه و سایر مناطق تحت نفوذش، نقش فراوانی در ایجاد تعادل در موازنه قدرت ایفا کردند. درهمین حال، برخی از صاحب‌نظران در واشنگتن بر این باورند که ایالات متحده به‌دلیل اینکه بدون جاه‌طلبی‌های استعماری وارد منطقه شده است و ضمن دفاع از حاکمیت قانون و اقتدار سازمان ملل متحد، در تلاش برای سوق‌دادن کشورهای منطقه به سمت رشد اقتصادی و ثبات سیاسی بوده است، این فرصت را خواهد داشت تا نقش و نفوذ بلامنازع خود را در خاورمیانه حفظ کند. بااین‌حال اکثر مردم خاورمیانه و اغلب ناظران مستقل غربی معتقدند سیاست‌های ایالات متحده در منطقه چندان معتدل نبوده و با معیارهای اعتدال‌گرایی همسویی نداشته است. آنها این واقعیت را با استناد به اقدام‌های استثمارگرانه شرکت‌های نفتی ایالات‌متحده و سایر شرکت‌های چندملیتی، استفاده بی‌نهایت مغرضانه آمریکا از شورای امنیت سازمان ملل متحد به نفع متحد ششماه یک خود در منطقه (اسرائیل)، تسلیح و تأمین مالی برنامه‌های نظامی و توسعه‌طلبانه اسرائیل، تلاش‌های آشکار تل‌آویو در برخی از موارد برای بی‌ثبات‌کردن نظام‌های سیاسی به رسمیت شناخته‌شده جامعه جهانی و حتی مداخله مستقیم نظامی آن در برخی از کشورها، مطرح می‌کنند. در این اواخر گزارش‌ها و تحلیل‌هایی منتشر می‌شود مبنی بر اینکه نقش آمریکا در خاورمیانه به میزان قابل‌توجهی کاهش‌یافته و این پرسش مطرح می‌شود که آیا نفوذ ایالات متحده در خاورمیانه نسبت به گذشته کمتر شده است؟ در پاسخ به این پرسش می‌توان گفت که خروج ایالات متحده از افغانستان، فروپاشی حکومتی که مسود حمایت آن در کابل بود، پایان عملیات جنگی آمریکا در عراق، حضور کم‌رنگ باقی‌مانده ایالات متحده در سوریه همراه با ناتوانی آن در ایجاد تغییر سیاسی معنادار در آن کشور و روابط پرتنش بین ایالات متحده و ترکیه همه نشان می‌دهد که نفوذ آمریکا در منطقه در حد گذشته عملاً کمتر شده است، اما دوره پس از حوادث ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ که ایالات متحده آغاز به مداخله نظامی کرد و دولت‌های جدیدی را در افغانستان و عراق تشکیل داد و در تلاش برای حمایت از روند تغییر در لبی و سوریه شد، دوره‌ای کاملاً استثنایی بود که طی آن ایالات متحده در مقایسه با وضعیت فعلی از نفوذ بسیاری در خاورمیانه برخوردار بود. بااین‌حال اگر نفوذ کنونی ایالات متحده در خاورمیانه را با ۴۰ سال پیش و با زمان اوج جنگ سرد در سال ۱۹۸۱ مقایسه کنیم، درخواهیم یافت که شباهت‌های بسیاری بین وضعیت فعلی و آن زمان وجود دارد. در سال ۲۰۲۱، آمریکا اساساً همان متحدانی را دارد که در سال ۱۹۸۱ داشت و عبارت‌اند از: اسرائیل، مصر، اردن، عربستان سعودی، سایر کشورهای عربی حوزه خلیج فارس و مراکش. اگر جایگاه کنونی آمریکا در خاورمیانه را به‌جای مقایسه با سال ۱۹۸۱، با سال ۱۹۷۶ مورد ارزیابی قرار دهیم، متوجه خواهیم شد که ایران در زمان شاه در فهرست متحدان آمریکا قرار داشت، درحالی‌که در شرایط کنونی هرگز چنین نیست؛ اما از سوی دیگر، اگر موضع امروز آمریکا را با موقعیت آن در سال ۱۹۷۰ بسنجیم، مصر در لیست متحدان واشنگتن قرار نخواهد گرفت، بلکه در فهرست متحدان مسکو قرار خواهد داشت؛ بنابراین، تغییر شباهت بسیاری به دوران جنگ سرد دارد که طی آن به‌دست‌آوردن و از‌دست‌دادن متحدان، یک اتفاق عادی بود. بااین‌حال بسیاری از کسانی که از کاهش نفوذ آمریکا در خاورمیانه انتقاد می‌کنند، به افزایش نفوذ روسیه در این منطقه اشاره می‌کنند، درحالی‌که بازگشت کنونی روسیه در مقایسه با گذشته، تحول بزرگی به شمار نمی‌رود. به‌ویژه اینکه در سال ۱۹۸۱، اتحاد جماهیر شوروی ابرقدرت غالب در سوریه، عراق، جنوب یمن، لبی و افغانستان بود. افزون بر آنکه اتحاد جماهیر شوروی در آن زمان نسبت به آمریکا، روابط گسترده‌تری با الجزایر و بین شمالی داشت. بسیاری از متحدان آمریکا در خاورمیانه بر این باورند که سقوط دولت طالب در افغانستان و افزایش نفوذ کشورهای دیگر در عراق نشان می‌دهد آمریکا دیگر تمایلی ندارد که به حضورش در خاورمیانه به‌عنوان یک ابرقدرت، ادامه دهد. درحالی‌که در سال ۱۹۷۳ و حدود ۴۰ سال پیش، این متحدان درباره چگونگی عقب‌نشینی آمریکا از منطقه هندوچین (ویتنام، کامبوج و لائوس) ابراز نگرانی می‌کردند، علاوه بر اینکه بی‌تفاوتی آمریکا در قبال سقوط شاه ایران در سال ۱۹۷۹، میزان تعهد واشنگتن دربرابر متحدانش را زیر سؤال برد. بااین‌حال، آمریکا در آن زمان تصمیمی برای ترک خاورمیانه نگرفت و بعید است که درحال‌حاضر نیز درصدد اتخاذ چنین تصمیمی باشد و خاورمیانه را ترک کند.

منبع:ایندیندنت